

The background is an abstract painting with a textured, painterly style. It features a mix of colors including deep blues, dark greys, earthy oranges, and warm yellows. A prominent, bright green vertical bar runs down the center of the image, partially obscured by the text.

Sami Antero Nygrén

VALO
AJATELTU
LOPPUUN

Valo ajateltu loppuun

Sami Antero Nygrén

Valo ajateltu loppuun

Runoteos

© 2025 Sami Antero Nygrén

Kannen suunnittelu: Heli Pihlajamäki

Sisuksen taitto: Sami Antero Nygrén

Kuvitus: Heli Pihlajamäki

Oikoluku ja kustannustoimitus: Laura Aro

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie
12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763
Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-2845-1

Seuraava kirjani, *Valo ajateltu loppuun*, kertoo väsymisestä. Siitä, etten enää keksi miten kertoa mitätön, mainitsematta sitä sanallakaan. Ja turhanpäiväinen kadottaa ääriviivansa. Se hallitsee meidän elämää.

Pimeys täyttää maailmaa kuin pullottaisi mehua ja laittaisi sitruunahappoa korkin alle. Ihminen jää pullon sisälle ja kaikki on niin sakeaa.

Pimeys survotaan kokonaan juuri tähän pulloon, vaikka sitä on monin verroin enemmän kuin pulloon mahtuu. Seisomme pullossa kuin tatit paskassa.

Ääriviivat ovat pelottavia. Ääriajattelua kaikessa kauheudessaan. Se jättää tyhjyyden vahtimatta kuin kynttilän verhon lähelle ilman lyhtyä.

Miksi kirjoitusten pitäisi olla helppoja? Kertoa siitä, että äärikylmällä ihmisellä on yhtä lämmin iho ja veri, mutta sielu näyttää vain pimeää puoltaan. Vaikka toisella puolella olisi saatanan olemassaolo todistettu.

Hyviä lukuhetkiä: 7.9.2025 Tampere

Valo ajateltu loppuun
sen hiljaisuus yltää vyötärölleni asti
katseessa neljä jalkaa
täytesanat tyhjenevät ihmisistä

pimeä odottaa täydennyskuormaa

Laulu

Surun postiluukkuun katson salaa

Kuu surun ovimattona

revontulet haukkuvat, kun kuulevat luukun kolahduksen
tähdet repivät kaiken postin

suru tekee pilvistä ruokaa

hauduttaa pitkään harmaata

ruoka maistuu huonosti liotetulta kaiholta

jokainen mauste kahden vaiheilla:

Tanssilattia vuorella vai Hämärän tanssit?

Itku makaa levottomasti pitkin kurkkuani
irvokas luuttuaja kaulamajassaan

kyynelkyypää veistää rumpuaan
eläimen nahkasta lähtee transsi

Linnunratamiehen tie

Esipuhe

Seuraava kirjani, Valo ajateltu loppuun, kertoo väsymisestäni. Siitä etten enää keksi miten kertoa mitätön, mainitsematta sitä sanallakaan. Ja turhanpäiväinen kadottaa ääriviivansa. Se hallitsee meidän elämää.

Pimeys täyttää maailmaa kuin pullottaisi mehua ja laittaisi sitruunahappoa korkin alle. Ihminen jää pullon sisälle ja kakki on niin sakeaa.

Pimeys survotaan kokonaan juuri tähän pulloon, vaikka sitä on monin verroin enemmän kuin pulloon mahtuu. Seisomme pullossa kuin tatit paskassa.

BoD

9

789528

028451